

stillede af de ærede Medlemmer for Rjøbenhavns 5te Valgfreds (P. Holm), Rjøbenhavns 9de Valgfreds (Hjørnum) og Aarhus Amts 3dje Valgfreds (Harald Jensen). Af den Motivering, vi hørte af den ærede Ordfører for disse Forslagsstillere, fik vi en begrundet Mening om, at det, man ønsker fra den Side, er at faa Forslaget gjort til en Fattiglov, og da de mene, at det ikke ligger i selve Lovforslaget, have de stillet Vædringsforslag saavel til dette Indhold som til dets Titel. Da de Herrer saaledes ønske at komme til et helt andet Maal, end Forslagsstillerne havde tænkt sig, er jeg i Grunden færdig med disse Vædringsforslag, idet de ere stillede i en Hensigt, som vi slet ikke agte at følge, og jeg skal derfor ikke fordybe mig i dem, men kun paa det bestemteste fraraade alle disse Forslag. Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg) og Rjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hjørup). Den ærede Ordfører for disse Forslag lod jo flere Gange skinte igennem, hvad vi jo kende, er hans Stilling da det er kommet frem her tidligere, at han vil betragte denne Lov, hvis Forslaget kommer ud som Lov, som en meget ubrugelig Lov, eller, som han betegnede det, som ingen Lov, noget, vi hørte, at et yngre Medlem allerede havde lært af ham. Det skal vel altsaa være Parolen, der skal lyde, at det er ingen Lov. Ja, jeg kan saa godt forstaa det ærede Medlems Modstand mod dette Forslag, thi han har jo selv været fremme med sit og har været saa uheldig at stille et Forslag, som aldrig bliver til Lov, i alt Fald vistnok ikke i en overfluelig Fremtid. Man kan derfor saa godt forstaa, at det ærede Medlem vil se at skubbe den Sag til Side for mulig at faa sit Forslag frem, men jeg tror, at selv om det skulde lykkes ham at skubbe dette til Side, vil han aldrig kunne gennemføre en Alderdomsforsørgelseslov, som hviler paa det Princip, at vi skulle have lagt 9 Millioner nye indirekte Statter paa Befolkningen. I sin Begrundelse af Vædringsforslagene kom det ærede Medlem naturligvis ind paa en Kritik af selve Lovforslaget, og her fremkom da ogsaa igen fra ham den bekendte Sætning, at han ikke kunde forstaa, hvem der skal komme med, at det staar hen i det blaa, i det uvisse. Det ærede Medlem røber derved et meget stort Ukendskab til de faktiske Forhold i Kommunerne. Der er i Kommunerne, navnlig i de større Kommuner, en Mængde Personer, som dels, fordi de leve saa tarveligt, at det næsten er op imod

støttelse fra Slægt og Venner eller mulig gennem de fattiges Kasse, holde sig uden for Fattigvæsenet, idet de betragte det som en stor Skam at komme ind derunder, og som hellere ville staa udenfor det, hvor haardt de end trænge. Den Slags Folk ville straks melde sig. Hvis det ærede Medlem var i en kommunal Bestyrelse, vilde han snart faa den Fornøjelse at se dem komme frem med deres Begøring. Men desuden vil der melde sig saadanne, som i Tidens Løb have været paa Fattigvæsenet, ja endog saa saadanne, som nu ere paa Fattigvæsenet, thi det er ikke rigtigt, at saadanne Folk staa udenfor, at den, der staar under Fattigvæsenet, naar han er 60 Aar, ikke kan komme med; han kan komme med, saa snart han opfylder den Betingelse, at han i de sidste ti Aar ikke har modtaget Fattighjælp. Han vil ganske vist saa blive 70 Aar, og det er en høj Alder, men i den Alder begynder man jo i Tyskland efter den Lov, som man lødpriser saa stærkt. Mange, som tidligere have været paa Fattigvæsenet, men som i de sidste ti Aar have hjulpet sig selv, ville komme med. Vedtager man Vædringsforslaget under Nr. 10 til § 2, hjælper man derved ogsaa en hel Del flere til at komme med. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil erkende dette, naar han rigtig vil se, hvad dette Forslag gaar ud paa, men det vil han ikke; dets Frugter skulle imidlertid nok vise sig, og det danske Folk skal ogsaa nok lære det ærede Medlem at skønne paa, at en Lov som denne vil bringe stor Betsignelse til dem, der ville saa godt af den. Der er et andet Karaktertræk i det ærede Medlems Stilling, nemlig hans Stilling til Kommunalraadene. Han er saa grumme bange for, at de skulle komme til at skønne. Det kommer af, at han ikke har Tillid til dem, og det kan jeg godt forstaa, thi hans Tankegang gaar i en helt anden Retning. Den gaar ikke ad den Vej, at man skal udvikle det kommunale Selvstyre, men at alt skal op til den øverste Statsmyndighed, og at derfra skal det hele styres. Det er mange Aar siden, at jeg lærte denne det ærede Medlems Tankegang at kende. Jeg vil fremhæve paa det bestemteste, at det ærede Medlem saavel som andre, der her have talt mod dette Forslag, røbe en Mistillid til de kommunale Myndigheder, som dog nok bør noteres. Det ærede Medlem omtalte særlig det, der staar i § 3, og navnlig en Bestemmelse i § 4 angaaende de eventuelle Forhør, og han mente, at det var noget saa skrækkeligt, der her skulde ske; han vilde hellere, at det skulde ske paa den sædvanlige Maade, hvorpaa Fattiglemmer nu melde sig, nemlig at de gaa op hos Kommunalbesty-